

El turisme truca a la porta

Tots els anys, quan arriba la Setmana Santa, els qui esperen omplir el calaix i les caixes-fortes amb els beneficis que treguin de l'estiu turístic, i són en bona majoria, es lliuren a calcular i fer examen envers l'assaig que en les esmentades diades, ha resultat la vinguda dels primers turistes de la temporada.

Sembla que, de no sortir cap entrebanc, aquest any la xifra de visitants fa creure serà millor que el darrer, i hom suposa que el nivell econòmic anirà així mateix més amunt. Això és el que cal, i que el guany estigui ben repartit.

Potser poso un peu en fals lliurant-me a un poc mesurat optimisme, amb la creença de què finida la campanya electoral, les coses es posaran un xic millor; però no perdo l'esperança en els vots del poble que poden suposar més que qualsevol altra circumstància o fet, la tasca dels governants sotmesos a la solució de massa problemes, fent esment en tot cas, del gairebé considerat vital per al negoci turístic com és la seguretat pública. El vot ciutadà pot ésser decisiu per a reforçar l'autoritat d'un poble.

Si el treball a fer es porta a bons fins, la temporada estiuenca podrà solventar molts maldecaps i, per què no?, poder trepitjar de ferm i amb seguretat el camí que la nova política del país hagi de prendre després del quinze de juny, davant la resta d'Europa. Tot això pensant sempre en el que ens vingui més enllà de les nostres fronteres.

Pot molt bé ésser que Figueres, dintre poc temps, pugui situar-se dins d'una òrbita d'atracció gastronòmica i cultural a gran escala. La nostra hosteleria, plus-marquista excelent, és competidora amb avantatge dins la periferia de la regió, àdhuc de la forana. Els museus i sales expositores de la ciutat, els primers especialment, no resten oblidats a les "agendes" dels qui ens visiten, moltes vegades en gros nombre.

No cal dir i tots ho poden veure que no solament —amb els francesos ja hi comptem sempre— estan presents visitants de gairebé arreu d'Europa. Els establiments del ram, que en bona llei ho controlen, poden donar raó del nombrós estol de personal de la nostra regió i àdhuc de moltes altres, que gaudeixen del seu acolliment.

S'ha llegit i escoltat veus, fent obrir els ulls ben oberts cridant l'atenció envers el paper que el turisme diguem-ne ja "nacional", pugui interpretar dins l'escena meravellosa de les nostres costes i llocs de muntanya.

Crec fidelment arribada l'hora de fer-ne més cas, exacte a com succeeix amb la gran quantitat d'establiments i locals de tota mena que arreu de les dites "puntes" turístiques, promoció i exploten personal de països forans.

Cal tenir-ho en compte, i calibrar justament la importància que per al desenrotllament econòmic tot això significa.

Ara bé, també cal manifestar el fac-

tor negatiu, que en tot això hi pren cartes. Quan el turisme truca a la porta, molt a prop d'ell porta de companya quelcom que sempre serà refusat. Senzillament, el moment d'encarir encara més les coses se'ns presenta absurd i fora de tota lògica, disposat a embolicar encara més la troca dels pressupostos familiars, veritables trenca-closques per a les mestresses, a despit de les associacions que de les mateixes tenim en existència.

Vet ací, doncs, com es carrega encara més l'atmosfera, al voltant ja d'aquest en excés saturat problema de la nostra economia, per tots conceptes de conseqüències greus i vital importància.

Resultaria interessant i seria digne d'agraïment que algú o alguns ens diguessin quina mena de solució pensaran posar en pràctica, perquè aquesta constant puja de preus faci "stop" definitiu.

Ignaci Costa

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9PAIS

☐ Trimestral

☐ Semestral

☐ Anual

Nom

Adreça

Telèfon

Població

Forma de pagament

☐ Presentació factura

3 mesos 250 ptes.

☐ Gir postal

6 mesos 500 "

☐ Taló bancari

12 mesos 1.000 "

Data i signatura

